

Paweł Rudnicki

Dolnośląska Szkoła Wyższa

Wydział Nauk Pedagogicznych

**Sprawozdanie z międzynarodowej
konferencji naukowej „Edukacja w czasach
kryzysów: reprodukcja, opór, zmiana”.**

Wrocław 16-17 kwietnia 2013 r.

Kontakt:	Paweł Rudnicki <i>rudnicki.p@gmail.com</i>
Jak cytować:	Rudnicki, P. (2013). Sprawozdanie z międzynarodowej konferencji naukowej „Edukacja w czasach kryzysów: reprodukcja, opór, zmiana”. Wrocław 16-17 kwietnia 2013 r. <i>Forum Oświatowe</i> , 3(50), 175-177. Pobrano z: http://forumoswiatowe.pl/index.php/czasopismo/article/view/165
How to cite:	Rudnicki, P. (2013). Sprawozdanie z międzynarodowej konferencji naukowej „Edukacja w czasach kryzysów: reprodukcja, opór, zmiana”. Wrocław 16-17 kwietnia 2013 r. <i>Forum Oświatowe</i> , 3(50), 175-177. Retrieved from http://forumoswiatowe.pl/index.php/czasopismo/article/view/165

Kto z nas nie słyszał o kryzysie? Kogo z nas kryzys nie dotknął? Kto nie wykrzywił się w grymasie kolejny raz słysząc, że kryzys jest już za nami?

Słowo kryzys stało się wytrychem. Używane po równo przez wszystkich: nadaje znaczenia, uzasadnia radykalne zmiany, zapobiega dyskusjom i wzbudza (mini)bunty. Nie sposób ukazać wszystkie wymiary i konteksty kryzysu(ów), ale nie można nie dostrzec, że głównym obszarem refleksji nad kryzysem stały się refleksje polityków, ekonomistów, przedstawicieli mediów. W narracjach głównego nurtu kryzys łączony jest przede wszystkim z gospodarką oraz polityką. Tymczasem, kryzys... tkwi w szczegółach. Tym „szczegółom” marginalizowanym i banalizowanym postanowili przyjrzeć się uczestnicy i uczestniczki międzynarodowej konferencji „Edukacja w czasach kryzysów: reprodukcja, opór, zmiana” organizowanej na Wydziale Nauk Pedagogicznych Dolnośląskiej Szkoły Wyższej, która odbyła się we Wrocławiu w dniach 16-17 kwietnia 2013 roku.

Badacze i badaczki, edukatorzy i edukatorki, nauczyciele i nauczycielki, osoby zajmujące się teorią i praktyką, uprawiający badania jakościowe i ilościowe, zorientowani konserwatywnie, liberalnie i radykalnie spotkali się, aby podzielić się refleksją nad relacjami edukacji i kryzysów. Nie-jednej edukacji i nie-jednego kryzysu, bowiem rozstrzał tematów¹ od początku ukazał, że to będzie spotkanie z jedną tezą, w jednym dyskursie, z jednowymiarowymi wnioskami. Obok krytyk neoliberalnej polityki edukacyjnej, pojawiały się recenzje ról oświatowych, rozwiązań systemowych, relacji wychowawczych, sposobów uprawiania nauki. Kryzys w zestawieniu z edukacją wymyka się głównonurtowym kalkom i wkracza w poszerzone relacje edukacyjne, wychowawcze i naukowe. Kryzys jest tłem zmian, które często sygnuje się właśnie tym wytrychem, zapominając o wyjaśnianiu nowych znaczeń lub kontekstów. Kryzys(y) w naukach społecznych i humanistycznych są źródłem niepokoju i szans. Wielowymiarowość rozważań odzwierciedlona w tytułach wystąpień obiecywała ciekawą i (momentami) burzliwą dyskusję. Obietnice w wypadku w znakomitej większości nie były złudne.

Gośćmi specjalnymi konferencji byli: Pauline Lipman z wystąpieniem „Neoliberal education: contradictions and resistance in the USA”, Tomasz Szkudlarek „Poza reprodukcję kryzysu”, Eric Gutstein „Mathematics for People or Profit? The Possibility of Critical Mathematics Pedagogy” oraz Maria Mendel „Edukacja jako polityka podmiotowości”. Ich wystąpienia były wstępem do rozbudowanej, dwudniowej debaty.

Warto wspomnieć, że organizatorzy konferencji postanowili przyznać sześć stypendiów dla uczestników i uczestniczek konferencji, których wystąpienia zostały uznane przez Komitet Naukowych konferencji jako szczególnie obiecujące. Stypendystkami i stypendystami zostali: Piotr Stańczyk, Agnieszka Dziemianowicz-Bąk, Marta Trawińska, Piotr Antoniewicz, Anna Rumińska oraz Barbara Grell-Berezowska.

Edukacja w czasach kryzysów, zgodnie z tym co pojawiło się w większości wystąpień, jest jedną z nielicznych szans na realną zmianę. Nie były to kurtuazyjne wnioski skierowane „branżowo” do osób przysłuchujących się debatom, lecz krytyczne refleksje zaangażowanych w opis rzeczywistości specjalistek i specjalistów. Po konferencji pozostało więcej pytań niż odpowiedzi. To poniekąd obiecujące, ponieważ pojawiają się kolejne refleksje, być może pytania staną się przyczynkiem do kolejnych projektów badawczych lub edukacyjnych. Nie mogę jednak oprzeć się wrażeniu, że te ważne refleksje i odważne propozycje edukacyjne na zawsze pozostaną akademicką przypadłością, jeśli nie staną się inspiracją do realnego działania. Pedagodzy i pedagodżki, idąc za radą Jacka Kuronia, zacznijmy kontrolować naszą rzeczywistość, nim ona zacznie kontrolować nas! Niech wrocławska konferencja przełoży się na coś więcej niż punkty, które przyniesiemy naszym instytucjom i sobie. Takie jest przesłanie, wyżej podpisanego, uczestnika-obszawatora-dyskuztanta.

**REPORT FROM THE INTERNATIONAL CONFERENCE
“EDUKACJA W CZASACH KRYZYSÓW: REPRODUKCJA, OPÓR, ZMIANA”
WROCLAW 16-17 KWIEOTNIA 2013 R.**

-
1. Program konferencji: http://www.iisce.dsw.edu.pl/fileadmin/iisce2/Edukacja_w_czasach_kryzysow_program_konferencji.pdf (Pobrane 1 grudnia 2013).